

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65.

Tredie Sæssion.

25de Møde.

Mandagen den 17de November.

(Fortf.)

Ove Thomsen: Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgfreds (C. Larsen) har anført, at en Postmester har forlangt Caution for at modtage Bestilling paa Rigsdagstidenden. Jeg skal i den Anledning blot tillade mig den Bemærkning, at samtlige Postmestere ere forpligtede til at indestaae for Betalingen af hvert Blad eller hver Tidende, der bestilles hos dem, enten de selv faae Pengene ind eller ikke, og de ere derfor berettigede til, forud at modtage Betaling for et Dvartal af Bladet. Men da der nu ikke er nogen fast Betaling for Rigsdagstidenden, hvorimod Betalingen retter sig efter det Antal Nummere, der udkommer, saa kunne Postmestrene ikke forud opgive eller fordrø en vis Betaling for hele Rigsdagstidenden, men ere berettigede til at kræve Betaling forud for indtil 200 Nummere. Om Nogen istedetfor Forudbetaling har villet modtage Caution, kan jeg naturligtvis ikke vide; jeg har blot troet at burde oplyse de factiske Forhold, som de ere.

Schærning: Jeg vilde kun bemærke, at jeg har faaet Skrivelser fra mange Communer om den samme Sag, men det forekommer mig, at de hovedsagelig gaae ud paa at faae en nogenlunde fast Priis; jeg troer, at det nærmest vilde være det, der kunde fyldestgjøre Communerne. Naar de havde en saadan fast Priis, saa vilde ogsaa alle Vanffeligheder med Postmestrene være hævede, thi man skulde dog antage, at en Commune maatte være en god Cautionist. Naar Forslaget skalde komme videre, vil vel altsaa egentlig det, man vil komme til at see hen paa, være, om man ikke skulde kunne fastsætte en Priis, som nogenlunde kunde

sikre Rigsdagen, og som maaskee blev lidt høiere eller lidt lavere, end den nu er, men hvorved det Gode opnaaedes, at Communerne tilegnede sig Rigsdagstidenden.

Næe: Jeg ønsker ogsaa Rigsdagstidendens Udbredelse saameget som muligt, men jeg troer heller ikke, at dette Forslag er det rette Middel dertil. Jeg troer endog, at det vilde være uheldigt, om vi indlode os derpaa, om vi ved at give et saadant Præcedens indlod os paa, saa at sige, at opamme hos Communerne Interesse for hvad der angaaer Staten og altsaa ogsaa Communerne selv. Der er i saa Henseende Mangel nok paa selvstændigt Liv i Communerne; de kunne vel behøve en Impuls, men søger man ikke ved andre Midler, indadvendt, fra selve Kommunen, at skabe den, men hvergang vil lade Staten træde til, saa udsætter man sig for, at enhver Spire til Liv fra Communens egen Side meget snart hændør. Der næst tvivler jeg ogsaa meget paa, at Communerne's Medlemmer vilde, ved det foreslaaede Middel blive satte bedre istand til at læse Rigsdagstidenden; thi det vil være meget vanskeligt, og vil maaskee endog give Anledning til adskillig Riv og Trætte i Communerne at faae dette enkelte Exemplar udbredt iblandt saamange Medlemmer, som jo Alle have lige Krav paa at læse det, ikke at tale om, at efter Forslaget maatte det jo ogsaa tilstilles Kjøbstadcommunerne, og det vilde dog være syndeligt, at gjøre disse en saadan Foræring af eet Exemplar. Det er desuden en meget bekendt Ting, — det vide vistnok de Fleste her — at Blade og Bøger, som saaledes sendes til Foræring, meget sjældent blive læste; naar ikke Vedkommende blive Abonnenter derpaa og betale Noget derfor, læse de dem som oftest ikke. Forener derimod en større eller mindre Samling sig herom, og Hver giver sit Bidrag dertil, saa kan man